

Monges, matrimonis i Dedéu

Dc, 26/05/2010 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Aquest dissabte passat es va celebrar la [Jornada Valors i Compromís](#), dedicada enguany a la llibertat, celebrada a Mataró a iniciativa de la revista [Valors](#). Val a dir que totes les intervencions valen molt la pena i que en recomano la seva relectura (o *remirada*). Avui voldria fer una revisió un pèl crítica, però, de la intervenció del *jove filòsof* de la taula, el també músic i periodista Bernat Dedéu, la intervenció del qual us he posat en vídeo (encara que caldria incloure el debat posterior).

Seré breu. En general, em va agradar força coses de les que va dir. Especialment, que la pregunta és des de quina subjecció tu ets lliure, donat que **la possibilitat real de ser lliure és sempre a partir de subjeccions**. M'agrada perquè fuig de relacionar llibertat amb caiguda lliure, amb intempèrie, amb desordre, amb l'absència irreal de límits. **Caminem per camins, identitats, vincles, històries, eleccions, atzars, sense els quals, sens dubte, tampoc caminaríem.**

Les que no em va agradar van ser dues referències *simpàtiques*. Una, es referia a la impossibilitat que "*les monges 'reformades', que no han experimentat el plaer, en parlin*". Sens dubte, es referia a [això](#). No és l'únic que ho diu. Probablement, es parteix d'algunes reduccions. En primer lloc, de **reduir el plaer al sexe** (i el sexe al plaer); m'imagino que **les monges -com tothom- experimenten el plaer a partir de moltes més coses**. En segon lloc, de **reduir la sexualitat a les relacions sexuals**; les monges també són éssers sexuals. En tercer lloc, de **reduir el paper que pugui fer algú que es dediqui a fer de monja, quasi al ridícul**; moltes monges són persones perfectament formades (i experimentades) par parlar de moltes coses.

La segona referència fou a la del matrimoni -o la parella-, que, "*comença a anar malament quan algú es pregunta: 'però tu i jo, què som?'*", de manera que el que cal replantejar és el fet mateix de les relacions; **per què matrimoni?** La Victòria Camps el va respondre molt bé: "***Els nous models de família, què reclamen? reclamen assemblar-se al model tradicional: adoptar, casar-se, etc...***". Efectivament, aquí també hi ha 'subjecció'. **La vida en parella** no són només els moments d'excitació (i plaer), **són també els moments més durs**, els de l'acompanyament quan no ve de gust, els de refer les distàncies, els de retrobar-se... els difícils. **L'amor que no s'obre del tot és molt més frustrant**, és clar. No sé quantes vegades s'ha casat, aquest bon noi de Déu, però a veure si no són prous com per poder parlar sobre el matrimoni...

Tot plegat una mica *subjecte* als tòpics.